

[Justitsministeren.]

således at alkoholpromillen kun skulle være et af de bevismidler, omend et meget vigtigt bevismiddel, der skulle lægges til grund for domstolene. Problemet med sammenblanding af alkohol og trafik er ikke blevet mindre siden da, og jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at man ikke skal blive stående ved det resultat, vi nåede til dengang, hvis nye omstændigheder eller nye undersøgelser kan tale for en ændret lovgivning. Jeg har da også i den forløbne tid fulgt udviklingen nøje.

Af interesse i denne forbindelse forekommer det mig har navnlig været nogle undersøgelser foretaget i Sverige. Der foreligger herom en betænkning afgivet i oktober 1956 af en af indenrigsdepartementet hidkaldt utredningsman. Denne betænkning har været forelagt retslægerådet her, som i en skrivelse af 17. oktober 1957 peger på en udtalelse i den svenske betænkning, hvorefter det er diskutabelt, om den svenske lovgivning i sin nuværende form er tilstrækkelig videnskabeligt funderet. Baggrunden herfor er de undersøgelser, der er foretaget om muligheden for at beregne alkoholpromillen på gerningstidspunktet. Om denne nødvendige tilbageregningsproces fremhæves det i den svenske betænkning, at den er behæftet med en række væsentlige usikkerhedsmomenter. Det siges således, at stigningen af promillen i tiden efter indtagelsen af alkoholen har vist sig at kunne variere mellem et kvarter og helt op til 6 timer efter indtagelsen. Også den faldende kurve varierer meget fra tilfælde til tilfælde. Retslægerådet fremhæver, at det på denne baggrund ikke er forsvarligt at lade domfældelse afhænge af en bestemt promillegrænse, der jo indebærer, at nogle få hundreddele af en promille bliver afgørende for skyldspørgsmålet eller for strafudmålingen. Endvidere henviser rådet til, at forholdet mellem blodalkoholkoncentrationen og graden af påvirkethed viser meget store individuelle variationer. Af disse grunde gik rådet meget kraftigt ind for, at man ikke gik over til en fast promillegrænse.

For at afrunde billedet kan jeg oplyse, at man i Sverige i december 1957 nedsatte et udvalg, som skulle gennemgå lovgivningen om alkohol i trafikken. I de af statsrådet

fastsatte direktiver for udvalget anføres det, at det bør overvejes, om man ikke, i alt fald i de mere kvalificerede tilfælde, bør frigøre strafbarheden fra den direkte tilknytning til blodalkoholkoncentrationen.

Jeg vil ikke bestride, at der forekommer enkelte frifindelsesdomme, som alt taget i betragtning, herunder også en høj spirituspromille, kan virke overraskende, men anklagemyndigheden er i høj grad opmærksom på, om der i sager af denne art er grund til anke til landsretten. Jeg kan dog ikke tillægge disse domme en sådan betydning, at de kan ændre mit standpunkt fra 1955, hvorefter vi også på dette område bør blive stående ved den fri bevisbedømmelse, og det så meget mere, som de svenske undersøgelser efter min opfattelse taler direkte imod en lovændring nu i retning af en promilleregulering.

Helga Pedersen: Jeg takker den højtærede justitsminister for den udførlige besvarelse af dette spørgsmål. Jeg forstår, at man i justitsministeriet — naturligvis — følger retsudviklingen her med den største opmærksomhed. Det er muligt, at tiden ikke er inde nu til at gå videre med spørgsmålet, men jeg vil dog, da jeg har rejst denne sag, spørge den højtærede justitsminister, om ministeren kunne tænke sig enten nu eller om en kortere tid at forelægge spørgsmålet for de myndigheder, der behandler disse sager, nemlig anklagemyndigheden og retterne, eventuelt stille et spørgsmål herom til straffelovskommissionen.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg ville anse det for rigtigst, om vi afventede resultatet af de undersøgelser, der er i gang i Sverige. Hvis disse undersøgelser skulle tale for, at problemet tages op her, vil jeg følge den henstilling, det ærede medlem har givet mig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lannung* til finansministeren:

„Under henvisning til, at forsvarsministeren i skrivelse af 23. juni d. å. har meddelt, at man er rede til at frigive en yderligere del af Christianshavns Vold, og foreslået, at der optages forhandlinger om